

ב"ל (נצרת) 53709-08-10 - בסמה דנדן נ' המוסד לביטוח לאומי

בית דין אזורי לעבודה בנצרת

ב"ל 53709-08-10
07 ינואר 2013

לפני:

השופט מירון שוורץ

התובעת:

בסמה דנדן
ע"י ב"כ: עו"ד יוסף בן משה עפ"י
מינוי מטעם הלשכה לסיוע משפטי

הנתבע:

המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ: עו"ד וירג'ינה מנסור-ג'אברין
החלטה

1. בבית הדין התקבלה חוות דעתו של פרופ' דב אופיר (להלן: "המומחה") שמונה כמומחה מטעם בית הדין, אשר קבע כדלקמן:

"א. על פי בדיקות השמיעה בתיק ובמיחד על פי הבדיקה האחרונה מיום 8.11.12, לתובעת שמיעה תקינה בכל התדרים למעט ליקוי שמיעה קל מאד בתדרים הגבוהים בשתי האזניים.

נמצאו מענים אקוסטיים מלאים ברוב התדרים, בוודאי עד תדר 4000 הרץ בשתי האזניים. בדיקת המענה האקוסטי היא ראשית לכל, בדיקה אובייקטיבית, ובנוסף, זו הבדיקה הרגישה ביותר הבודקת תפקוד תאי השער החיצוניים שבאוזן הפנימית. תאים אלו הם הראשונים להפגע בחשיפה לרעש. תגובה תקינה של אותם תאי השער החיצוניים מעידה כי לתובעת שמיעה תקינה ושוללת את האפשרות של נזק שנגרם לאזניים כתוצאה מחשיפה לרעש.

לתובעת גם תלונות על טינטון על פי רישומם בתיק הרפואי. בהעדר עדות כי האוזן הפנימית של התובע ניזוקה מרעש, אין אפשרות, לדעתי, לקבל את תלונת הטינטון של התובעת.

ב. על פי בדיקת השמיעה האחרונה מיום 8.11.12 אין לתובעת ירידה בשמיעה של 20 דציבל לפחות בכל אחת מהאזניים בממוצע תדרי

הדיבור. ממוצע סף השמיעה של התבעת בתדרי הדיבור הוא 18 דציבל באוזן ימין, 22 דציבל באוזן שמאל."

2. חוות הדעת הועברה לצדדים ובעקבותיה, הוגשה בקשה מטעם התובעת להתיר הפניית שאלות הבהרה למומחה, תמצית השאלות הינה כדלקמן:

א. תשומת לבך מופנית לבדיקת השמיעה מיום 22.6.10 מכון גל SRT דו-צדדי וממוצע תדרי השמיעה 18 בימין ו-20 בשמאל; בדיקה מיום 4.6.12 סונק סנטר SRT ימין 20 ושמאל 25; בדיקה מיום 8.11.12 SRT דו-צדדי 20; נוכח נתונים אלה הנך מתבקש להסביר כיצד הגעת למסקנה כי שמיעתה של התובעת תקינה בכל התדרים למעט ליקוי קל בתדרים הגבוהים?

ב. האם הנך מסכים ש-5 דציבל לכאן או לכאן יכולים להשתנות מבדיקה לבדיקה וניתן לקבוע כי לתובעת ירידה בשמיעה של 20 דציבל לפחות בכל אחת מהאזניים בממוצע תדרי הדיבור? אם לא - נא להסביר ולפרט.

ג. אם בדיקת OAE הנה בדיקה אובייקטיבית, כיצד ניתן להסביר את הסתירה בין בדיקת מכון גל לבין בדיקת המכון שבהנהלתו של פרופ' אטיאס?

ד. האם הנך מסכים כי בדיקת OAE ו/או בדיקת הדים קוכלאריים אינה בדיקה מדויקת ואינה יכולה לשמש כמבחן מכריע בשאלת הקשר הסיבתי?

ה. לפי קביעתך, "על פי בדיקת השמיעה האחרונה מיום 8.11.12 אין לתובעת ירידה בשמיעה של 20 דציבל לפחות בכל אחת מהאזניים בממוצע תדרי הדיבור. ממוצע סף השמיעה של התבעת בתדרי הדיבור הוא 18 דציבל באוזן ימין, 22 דציבל באוזן שמאל". תשומת לבך מופנית לרישום SRT בבדיקה מיום 8.11.12, לפיו מדובר ב-20 דו צדדי. אנא הסבר כיצד מתיישבת הסתירה לכאורה.

ו. האם לאחר שיקול נוסף ועיון חוזר בחומר הרפואי שלפניך, ולאור מסכת העובדות שנקבעה ע"י בית הדין, נכון לומר כי תרומת החשיפה לרעש על ליקוי השמיעה ממנו סובלת התובעת, עולה על 50%?

3. הבקשה הועברה לתגובת הנתבע, אשר הודיע כי הוא מסכים להפנות למומחה את השאלות א' ו- ה' לעיל, אולם הוא מתנגד להפניית יתר השאלות, מהנימוקים שיפורטו בהמשך.

דין והכרעה -

4. לעניין השיקולים המנחים את בית הדין בבואו לשקול האם להתיר הפניית שאלות הבהרה למומחה, אם לאו, נקבע בפסיקה כי:

"הצגת שאלה צריכה היתר של בית הדין, והיתר כזה ינתן כל אימת שהשאלה היא רלוונטית ומכוונת להבהיר את חוות הדעת או להשלימה, ואין היא מהשאלות הבאות לבחון את מומחיותו של הרופא או מקורות מדעיים למסקנתו". (דב"ע לו/4-0 המוסד לביטוח לאומי - מרדכי מחבובי, פד"ע ז' 368).

כן נפסק כי:

"שעה שמתבקשת הצגת שאלות למומחה רפואי, הרי יש לבדוק האם השאלה נועדה לבחון את מה שנאמר בחוות הדעת של המומחה, והעשויה לתרום לבירור השאלה שבדיון" (דב"ע נה/1-0 אסתר שוורצמן - המוסד לביטוח לאומי, לא פורסם).

5. אשר לשאלה הראשונה, שאלה זו תופנה אל המומחה בהתאם להסכמת הנתבע.

6. אשר לשאלה השנייה, מדובר בשאלה תיאורטית אשר מענה עליה לא יתרום כלל למהלך הדיון. יתרה מכך, נראה כי דווקא לנוכח אפשרות השוני בין בדיקה לבדיקה, בחר המומחה להפנות את התובעת לבדיקה עדכנית במכון ציבורי. לפיכך הבקשה להפנות שאלה זו, נדחית.

7. אשר לשאלה השלישית, שוב מדובר בשאלה המבקשת לפרש את השוני בין הבדיקות השונות, תוך הפניית המומחה לתוצאות הבדיקה מיום 22.6.10. יש לזכור כי בפני המומחה עמדו הבדיקות הראשוניות, אשר לנוכח התוצאות השונות העולות מהן, סבר המומחה כי יש לערוך בדיקה עדכנית במכון ציבורי, כאשר הלכה למעשה הוא מתבסס בעיקר על תוצאותיה בחוות דעתו. לפיכך הבקשה להפנות שאלה זו, נדחית.

8. אשר לשאלה הרביעית, שעניינה האם בדיקת OAE ו/או בדיקת הדים קוכלאריים אינה בדיקה מדויקת ואינה יכולה לשמש כמבחן מכריע בשאלת הקשר הסיבתי? מדובר בשאלה

שדינה להידחות, מאחר שהמומחה הבהיר את עמדתו בסוגייה הרלוונטית בחוות דעתו ולא נמצא כי זו צריכה הבהרות נוספות. לפיכך הבקשה להפנות שאלה זו, נדחית.

9. אשר לשאלה החמישית, שאלה זו תופנה אל המומחה בהתאם להסכמת הנתבע.

10. אשר לשאלה השישית, שעניינה תרומת החשיפה לרעש לליקוי השמיעה, דין השאלה להידחות. יש לזכור כי המומחה קבע כי שמיעתה של התובעת תקינה בכל התדרים למעט ליקוי שמיעה קל בתדרים הגבוהים בשתי האוזניים. ככל שכוונת התובעת לתרומת החשיפה לרעש על הופעת ליקוי השמיעה הקל, הרי ליקוי שמיעה בתדרים הגבוהים אינו מהווה פגיעה בעבודה לפי סעי' 84א לחוק, כך שמדובר בשאלה שאינה אלא תיאורטית בלבד. לפיכך הבקשה להפנות שאלה זו, נדחית.

11. סוף הדבר - הבקשה להפניית שאלות הבהרה מתקבלת חלקית, כך שכב' המומחה מתבקש להשיב על השאלות המפורטות בסעי' 2(א) ו- 2(ה).

12. כב' המומחה מתבקש להשיב על שאלות ההבהרה מוקדם ככל שניתן, ובמידת האפשר תוך 21 יום מקבלת החלטה זאת.

13. יש להעביר למומחה החלטה זאת, וכן להעביר אליו כל החומר ששימש בסיס לחוות הדעת. שכרו של המומחה ישולם ע"י ביה"ד כמקובל.

14. לאחר קבלת התשובות לשאלות ההבהרה, הן תועברנה לצדדים, והם יקבלו ארכה בת 15 יום להשלים סיכומיהם, שאם לא כן יחשבו כמסכימים למסקנה העולה מחוות הדעת ולמתן פסק דין בהתאם.

15. להמשך טיפולה של המזכירות.

ניתנה היום, כ"ה טבת תשע"ג, (07 ינואר 2013), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

מירון שורץ, שופט